

غزارہ ادروی: «اسکو دریا کاری زیلابوٹ ابوجی
Баку, Набережная ул. Зейналова Редакция
газети „ИРШАД“
адреса: u"CHAD" Bacu
телефон № 894
телевон نمرمسى ۸۹۴
مشتریون آخوندیزی میکیلارگر کی عدیدی
ایل لیکت مارک کوئندیزون
آذربایجانی گوئنیزی میکیلارگر کی عدیدی
مازرسی کفشار آلمعوب، آخوندیزی میکیلارگر کی عدیدی
فرزمند میکیلارگر کی عدیدی
پاریلر ایچون آچقور
غیرمیز میکیلارگر کی عدیدی

کوئر ماهر پاشا آ بیریانی (دین) باخیر

بے اصل اویشیدر اویش نہ ایجون گندگی
عماں د گلر

اور ویدی د ۱۷ دیریت اویزان بر

بیرید پس دسته عثمان سواریلیه

(۲۰) تغیر پایاد عسکری تجمیع یکشیدر

فاجعہ کیا

اخونجی پردازی

آخ دریا طلاقاً ری بیکی کمال سر

بلله پارول ساینیون طرفی عصیانی

این لیک سان حسینیه

با کو دیسا سواری ۲۰

ایران طرفی پارول سواری

کری دنکن طرفی من

الم اسلامی طرفی

ار بردہ شو اسلام علماں پوشیدن ایما

کہ سایمیون ایونو لو روشنی پارانی

لیکه نو و و جسے ایک دا علماں

کھنے کی تقویت پاریکنی صورتیں پر

لوحہ عربت پیزیدر

ایشنه کی فرقہ عسکری تا دب

ایجون پیزیدر!

پورا پا لیک اسماں اشکنیکوی

کامہ تاکب دم جوچ دو شو نمی

حفات کامیں لیک دار

نابک کامیں

کی پیک لیک و کوچک لیک عالی

لیک ایکل لیک توکت ایکل

من لیک چرا اندر لیک ایکل ایکل دنک

عنان لیکن جھاتن جھاتن

عماں د کامہ آپا طاہر لی

خصوصیتہ استمال ایونو

پیک پورا

پاریلر آیلر دیکن ایکل ریاضت

بر ایلکی ایلکی ایلکی

دیکن پارول نیز ایلک

الشوار

پرسود ده آهن چو این سیاه
سرشت تائب برزید چو آزار

بیانه اور آتش شام

دردن برزیدن و همان پر افسر

هوای مطر لرد هاروی هوانی

سیوی نهان گرچه شهیر

حاتم علیق گرفتار

کهار عقب است همچون کوبن

نای وطن آید آند و بند

زغم در آن را این بوی مکر

و کن نزدیک تاختست کاس

جو زهر لافلور بیدن مکر

خالم از اندود و بیور چون ای

سیون بارز این سیاه

جو خشکان زیرم سرمه از دیده

زعدن چک دیدم دامن تر

از این زهر حاسون از این سیاه

از این آش این حلق کسر

گفته شد زیدی سی عارضه هر

دهه کور یعنی سامان پیگ

رسیده سرمه بربان بیرون

که گر خواهد خورد شیر مکر

هد اینما این سیاه

هم کهنه حمال و زور و توک

تو دریش ایل و پیغماک شعلو

ه شرع و ایل و چونه دند

ه فم و ادرازه و نور و ز

ه صاف و چه و دکن جهله

که تخفیف توان عرض از جهله

هم خود روش و همه خود نی

سخ خود را لفاظ بر کوی و سفر

نام ایل و قله که اند ایل

در این عرض داش اس منور

همم دو این عدل با همه

زخم ایل و داده ایل و پیغما

زخم ظلام این وارد

ز ایل ایل است ایل ایل

هاوچل هم درایل

شکر دور ده بر طبع حجم لام

زیان کند همه سی زید

ظرف ایل ایل که داده کش

تجبع فردن داده کش دیده

و حمل آک ایل ایل دیده

کسانیه در گنج عزالت شد

کشیده است دست از ایل بخت

زیان کند همه سی کش

سان زان خوش بر سر

گئی از زانه شافت ساید

کی ایل زانه بر پر شر

گمی همک از جز گردن کشید

کند کله کامی زالهک و بخور

جهات جمال ایل ایل خود

نال و خال ایل ایل دیده

که سی هم خود ایل و پیغما

کسانیه در گنج عزالت دیده

جی خیل ایل ایل ایل

کی ایل ایل ایل ایل

